

Dette har givet anledning til, at der i en række tilfælde har måttet betales told af danske eller her fortoldede varer, som genindføres efter bearbejdning i udlandet, eller som har været anvendt ved fremstilling af varer, der indføres, hvilket har medført kritik fra erhvervslivets side.

Da det formentlig må anses for rigtigt at fremme anvendelsen af danske råvarer og halvfabrikata, har man i paragraffens stk. 2 foreslået en bestemmelse, hvorefter tolden for varer, der er bearbejdet af herfra udførte varer, eller til hvis fremstilling er anvendt sådanne varer, skal kunne nedsættes med et beløb svarende til tolden for de anvendte varer af dansk oprindelse.

Paragraffens stk. 3, 4 og 5 indeholder de nærmere betingelser for toldnedsættelse efter stk. 1 og 2.

Bestemmelsen i stk. 6 er udformet efter tilsvarende betragtninger, som ligger til grund for bestemmelsen i stk. 2. Ifølge Bruxelles-værdidefinitionen, der er lagt til grund for værdiansættelsesreglerne i kapitel 13, skal en vares toldberegningensværdi (normalprisen) omfatte værdien af til fremstilling af varen udført konstruktionsarbejde m. v., uanset hvor arbejdet er udført. Man må imidlertid finde det rimeligt, at tolden som foreslået nedsættes således, at nævnte arbejde bliver toldfrit, når det er udført i importlandet; af praktiske, kontrolmæssige grunde må det dog være en betingelse, at arbejdet er udført af indføreren eller for dennes regning.

Til § 135.

Bestemmelsen svarer til toldlovens § 15, således som denne er ændret ved lov nr. 28 af 17. februar 1958, § 4.

Kapitel 13.

Toldberegningensværdi og -vægt.

A. Toldberegningensværdi.

De foreslåede værdiansættelsesregler, der afløser toldlovens §§ 7 og 7 b, bygger i deres helhed på udkastet til fællesnordiske værditoldbestemmelser, som er udformet på grundlag af den såkaldte Bruxelles-værdidefinition. Bruxelles-definitionen er udarbejdet af studiegruppen for en europæisk toldunion og indgår i en konvention, der nu er ratificeret af i alt 14 lande.

Bruxelles-definitionen består af 3 artikler. Ifølge artikel 1 skal toldberegningensværdien være *normalprisen*, der defineres som den pris, som varen på fortoldningstidspunktet ville indbringe ved omsæt-

ning i det åbne marked mellem en køber og en sælger, der er indbyrdes uafhængige; normalprisen skal bestemmes under forudsætning af, at varen leveres ufortoldet på indførselsstedet. Artikel 2 definerer nærmere, hvad der skal forstås ved omsætning i det åbne marked mellem en køber og en sælger, der er indbyrdes uafhængige, og artikel 3 fastslår, at normalprisen skal omfatte værdien af retten til at udnytte patenter m. v. i forbindelse med varen.

Det er fremhævet i nogle af ovennævnte studiegruppe udgivne noter og kommentarer til definitionen, at denne alene giver en rent abstrakt værdibestemmelse; normalprisen er en hypotetisk pris, hvis ansættelse alene er bundet af de forudsætninger, der er nedlagt i definitionen. Da det i praksis er ønskeligt at have et konkret grundlag, har studiegruppen anbefalet, at man, hvor der foreligger et reelt salg („bona fide sale“), lægger den aftalte pris til grund for værdiansættelsen, dog således, at der foretages berigtigelse af toldberegningensværdien, såfremt købsbetingelserne afviger fra normalprisens forudsætninger. Denne rekommandation er fulgt i nærværende forslag, hvorefter den aftalte pris som hovedregel lægges til grund for værdiansættelsen, jfr. § 139, stk. 1. Man har yderligere — med støtte i de af værdikomiteen i Bruxelles udgivne kommentarer — ud fra ønsket om at lette den praktiske værdifortoldning foreslået begrænsninger af de tilfælde, hvor der efter en umiddelbar anvendelse af definitionen skulle foretages berigtigelse af værdien, jfr. § 139, stk. 2 og 3.

Som følge heraf vil de nye bestemmelser ikke bringe nogen afgørende ændringer i den praktiske værdifortoldning. Efter de nugældende bestemmelser er værdigrundlaget som hovedregel markedsprisen på det udenlandske indkøbssted; i praksis lægges den aftalte pris til grund, medmindre denne afviger fra markedsprisen. Man har med de foreslåede regler tilstræbt i videst muligt omfang at bevare det nuværende værdifortoldningsgrundlag.

Til §§ 136-138.

Bestemmelserne svarer til Bruxelles-definitionens 3 artikler.

Til § 139.

Bestemmelsen i stk. 1, 1. punktum, forudsætter, at der foreligger et normalt forretningsmæssigt køb, herunder navnlig, at prisen er det eneste vederlag for varen. Såfremt den aftalte pris er påvirket af særlige forbindelser mellem køber og sælger, må prisen kunne forkastes som værdigrundlag, uanset om transaktionen af parterne betegnes som køb.